

Arrest

nr. 236 330 van 2 juni 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: Ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X en X, die verklaren van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 juni 2019 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 mei 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 januari 2020 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 12 februari 2020.

Gelet op de beschikking van 7 mei 2020 met toepassing van artikel 3, zesde lid, van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 met betrekking tot de verlenging van de termijnen van de rechtspleging bij de Raad voor vreemdelingenbetwistingen en de schriftelijke behandeling van de zaken.

Gelet op de pleitnota van 22 mei 2020.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partijen de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekers dienen beroep in tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij het verzoek tot internationale bescherming onderzocht en

behandeld wordt onder toepassing van artikel 57/6/1, §1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard onder toepassing van artikel 57/6/1, §2.

2. Verzoekers wijzen op het psychologisch trauma van verzoeker en achten dat de commissaris-generaal zich er heel licht vanaf maakt door te stellen dat er geen specifieke steunmaatregelen moeten verleend worden.

Verzoekers kunnen in hun betoog niet worden gevolgd. In de vragenlijst "bijzondere procedure noden" in hoofde van verzoeker van 8 april 2018 (adm. doss., stuk 14) leest de Raad dat verzoeker op de vraag "Zijn er volgens u bepaalde elementen of omstandigheden die het vertellen van uw verhaal of uw deelname aan de procedure internationale bescherming kunnen bemoeilijken?" duidelijk "neen" antwoordde.

Verder blijkt uit de opgetekende verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en uit de notities van het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal dat verzoeker over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om zijn vluchtrelaas op een zelfstandige en functionele manier uiteen te zetten. De Raad stelt vast dat het gehoor op een normale wijze heeft plaatsgevonden. Niets wijst er op dat de mentaal-psychologische toestand van verzoeker tijdens het gehoor dermate verstoord was dat het een serene en objectieve behandeling van het dossier onmogelijk heeft gemaakt of dat hij nood had aan specifieke steunmaatregelen. Ook uit de door hem neergelegde medische attesten blijkt niet dat verzoekers problematiek hem zou belemmeren in het afleggen van coherente verklaringen. Hieruit blijkt niet dat de gezondheidstoestand van verzoeker hem ervan zou weerhouden om geloofwaardige verklaringen af te leggen, ontdaan van incoherenties en dat zijn psychologisch trauma van die aard is om een negatieve invloed te hebben gehad op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming.

De commissaris-generaal heeft dan ook terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat de rechten van verzoeker in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat verzoeker kan voldoen aan zijn verplichtingen.

3. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of"

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen."

4.1. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt."

Bij koninklijk besluit van 15 februari 2019 wordt de Republiek Noord-Macedonië (voorheen: de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië) aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4.2. Het is in casu duidelijk dat verzoekers afkomstig zijn van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid, zijnde Noord-Macedonië, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in hoofde van verzoekers geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat verzoekers geen substantiële redenen hebben opgegeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, hun land van herkomst in hun specifieke omstandigheden niet als veilig kunnen worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

4.3. Verzoekers voeren een vrees voor vervolging aan omwille van het conflict dat verzoeker heeft met de familie L.. In het verzoekschrift bevestigen verzoekers dat het, zoals in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, inderdaad niet om bloedwraak gaat.

In de bestreden beslissingen worden het incident van 31 oktober 2018, het feit dat verzoeker hierbij gewond raakte en dat zijn broer hierbij om het leven kwam, op zich niet in twijfel getrokken. Daargelaten de precieze context van het conflict tussen verzoekers familie en de familie L., dient echter te worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat zij voor de door hen aangehaalde problemen met de familie L., of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen, geen of onvoldoende beroep had kunnen of zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonische aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

De Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen verzoekers blijkens de bestreden beslissing niet gedaan hebben. De commissaris-generaal motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt: "Voor het incident van april 2015 diende u geen klacht in bij de politie (CGVS, p. 12). Bij de twee andere incidenten, van juli en oktober 2018, werd de politie wel betrokken. Uw stelling dat zij niets ondernamen kan niet overtuigen, aangezien uit uw verklaringen en die van uw broer blijkt dat de politie wel degelijk tal van onderzoeksdaden stelde, zoals het verhoren van de betrokkenen en het onderzoeken van de plaats delict (CGVS, p. 13, 16-18, CGVS M.(...), p. 15, 18-19). Aangaande beide incidenten zijn rechtszaken lopende (CGVS, p. 10, 13-14, 17-18). Ook hierover legden u en uw familieleden overigens tegenstrijdige verklaringen af. U stelde dat een maand geleden (i.e. een maand voor het persoonlijk onderhoud op 7 mei 2019) de eerste rechtszitting plaatsvond in de zaak betreffende het incident van juli 2018, waarbij uw broer E.(...) en uw advocaat aanwezig waren, evenals Fem.(...) en Fer.(...) L.(...) (CGVS, p. 13) en dat er geen verdere zittingen gepland zijn in deze zaak (CGVS, p. 14). U legde echter twee oproepingsbrieven neer, voor 14 mei en 29 mei 2019, en verklaarde dat de oproeping van 29 mei 2019 over het incident van juli 2018 zou gaan (CGVS, p. 10). Uw echtgenote verklaarde dat de oproeping die u onlangs ontving voor de eerste rechtszitting was en wist niet of deze al plaatsvond (CGVS D.(...), p. 7). M.(...) verklaarde dan weer dat er al drie rechtszittingen plaatsvonden in de zaak aangaande het incident van juli 2018, waarbij u een keer zelf aanwezig zou zijn geweest en uw broer E.(...) twee keer (CGVS M.(...), p. 15-16). Wat er ook van zij, u heeft op geen enkele manier aangetoond dat de Macedonische autoriteiten de zaak niet op correcte wijze zouden behandelen. U stelde weliswaar dat de zaak al te lang aansleepte, maar er kan bezwaarlijk worden gesteld dat het onredelijk is dat incidenten van 8 juli 2018 en 31 oktober 2018 in april of mei 2019 worden behandeld door de rechtbank (CGVS, p. 14). Blijkens het gerechtelijk document dat u neerlegde wordt V. L.(...) tot op heden vastgehouden en zijn vier andere leden van de familie L.(...) eveneens beschuldigd in de zaak aangaande het incident van 31 oktober 2018. Uw beweringen en die van uw broer dat de familie L.(...) een criminele familie zou zijn en de autoriteiten zouden hebben omgekocht heeft u nergens met concrete elementen of bewijzen onderbouwd (CGVS, p. 10, 19-21, CGVS M.(...), p. 15, 19-23). Daarenboven heeft u de (volgens u) gebrekkige of corrupte werking van de autoriteiten nergens aangeklaagd (CGVS, p. 14-15, 20). Nochtans verklaarde uw broer uitdrukkelijk dat dit wel mogelijk is en dat jullie vastberaden zijn de strijd verder te zetten (CGVS M.(...), p. 23). Betreffende de bedreigingen die u en uw familie voor en na de vrijlating van Fem. L.(...) zou hebben gekregen, diende u zelfs geen klacht in bij de politie (CGVS, p. 18-19). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Op de stelling dat dit de klacht van uw advocaat aangaande de vrijlating van Fem.(...) zou kunnen ondersteunen, gaf u geen enkel antwoord (CGVS, p. 19)."

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete elementen aan die voorgaande pertinente vaststellingen weerleggen of ontkrachten. Gelet op voorgaande tonen

verzoekers dan ook niet aan dat de overheid in hun land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

Waar verzoekers voorhouden dat het er alle schijn van heeft dat Fem.L. ongenaakbaar is en banden heeft die hem toelaten zich vrijuit te bewegen en iedereen te intimideren, komen zij niet verder dan blote beweringen. Uit de bestreden beslissing en de informatie waarnaar gerefereerd wordt blijkt daarenboven dat “in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.”.

5. Bijgevolg lijken verzoekers niet aan te tonen dat zij redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar de Republiek Noord-Macedonië.”

2. Met toepassing van artikel 39/73, § 4 van de Vreemdelingenwet, hebben de verzoekende partijen voor de inwerkingtreding van het bijzondere machtenbesluit nr. 19 van 5 mei 2020 gevraagd om gehoord te worden. Met toepassing van artikel 3 van voormeld bijzondere machtenbesluit hebben verzoekende partijen op 22 mei 2020 een pleitnota overgemaakt. In dit kader dient te worden benadrukt dat de pleitnota niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie en er niet toe strekt aan de verzoekende partijen de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten.

3.1. In hun pleitnota van 22 mei 2020 wijzen verzoekende partijen erop dat zij hun land van herkomst hebben verlaten omwille van zware gewelddadige incidenten met de genaamde F.L., waarbij op 31 oktober 2018 verzoekers broer V. om het leven kwam. Ze merken op dat Fem.(...) L. op vrije voeten is en stellen voorts dat zij hun argumenten hebben uiteengezet waarom zij van oordeel zijn dat hun nationale autoriteiten geen afdoende bescherming kunnen of willen bieden.

Verzoekende partijen laten voorts gelden dat in de beschikking van 28 januari 2020 wordt bevestigd dat deze geweldincidenten en de dood van verzoekers broer niet in twijfel worden getrokken. De discussie

betreft, aldus verzoekende partijen, dus enkel de vraag of de Noord-Macedonische autoriteiten in staat zijn en de wil hebben om voldoende bescherming te bieden. Het feit dat zij F.L. die, zo stellen ze, manifest betrokken was bij de moord, op vrije voeten laten, is volgens hen een sterke indicatie voor de corruptie en bijgevolg de onkunde en de onmacht van de autoriteiten om de veiligheid van de burgers te verzekeren.

Verzoekende partijen vervolgen hun schriftelijk betoog dat *“Naast deze reeds gekende stellingen van verzoekers, moeten zij thans hieraan toevoegen dat er ook bedreigingen zijn vanwege de zonen van V., de vermoorde broer van verzoeker: omdat zij eisen dat verzoeker zijn broer wreekt; zij bedreigen hem met geweld omdat hij in deze zijn plicht verzuimt om zijn vermoorde broer te wreken.”* Verzoekende partijen leggen ter staving hiervan een uittreksel neer van *“een WhatsAppconversatie uit februari 2009 10, met vertaling”*. Ze merken vervolgens op dat er thans geen contact meer is, maar hun vrees des te groter is.

Verzoekende partijen besluiten dat *“Mocht de Raad van oordeel zijn, dat deze elementen haar zelf in staat stellen om zelf reeds een eindoordeel uit te spreken omtrent de vraag van verzoekers om internationale bescherming, vragen zij hen dit statuut te willen toekennen. In het andere geval vragen verzoekers de Raad om het dossier terug te sturen naar de Commissaris generaal voor aanvullend onderzoek terzake”*.

3.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun pleitnota geen concrete elementen bijbrengen die afbreuk doen aan de in de beschikking van 28 januari 2020 opgenomen grond. Ze beperken zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift aangehaalde argumenten en het formuleren van algemene opmerkingen, zonder dat zij evenwel concrete en dienstige elementen bijbrengen die de in voormelde beschikking opgenomen grond in een ander daglicht vermogen te plaatsen.

Zo wijzen verzoekende partijen opnieuw zeer algemeen op hun problemen met de familie L. en herhalen zij zeer algemeen hun stelling als zouden hun nationale autoriteiten hen geen afdoende bescherming kunnen of willen bieden, doch zij doen met deze loutere herhaling van eerdere verklaringen en argumenten geenszins afbreuk aan de grond in voornoemde beschikking waar dienaangaande wordt vastgesteld als volgt:

“Verzoekers voeren een vrees voor vervolging aan omwille van het conflict dat verzoeker heeft met de familie L.. In het verzoekschrift bevestigen verzoekers dat het, zoals in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, inderdaad niet om bloedwraak gaat. In de bestreden beslissingen worden het incident van 31 oktober 2018, het feit dat verzoeker hierbij gewond raakte en dat zijn broer hierbij om het leven kwam, op zich niet in twijfel getrokken. Daargelaten de precieze context van het conflict tussen verzoekers familie en de familie L., dient echter te worden vastgesteld dat verzoekers niet aantonen dat zij voor de door hen aangehaalde problemen met de familie L., of bij eventuele herhaling van dergelijke problemen, geen of onvoldoende beroep had kunnen of zouden kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Noord-Macedonische aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

De Raad wijst er op dat internationale bescherming slechts kan worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Van een asielzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen verzoekers blijkens de bestreden beslissing niet gedaan hebben. De commissaris-generaal motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt: “Voor het incident van april 2015 diende u geen klacht in bij de politie (CGVS, p. 12). Bij de twee andere incidenten, van juli en oktober 2018, werd de politie wel betrokken. Uw stelling dat zij niets ondernemen kan niet overtuigen, aangezien uit uw verklaringen en die van uw broer blijkt dat de politie wel degelijk tal van onderzoeksdaden stelde, zoals het verhoren van de betrokkenen en het onderzoeken van de plaats delict (CGVS, p. 13, 16-18, CGVS M.(...), p. 15, 18-19). Aangaande beide incidenten zijn rechtszaken lopende (CGVS, p. 10, 13-14, 17-18). Ook hierover legden u en uw familieleden overigens tegenstrijdige verklaringen af. U stelde dat een maand geleden (i.e. een maand voor het persoonlijk onderhoud op 7 mei 2019) de eerste rechtszitting plaatsvond in de zaak betreffende het incident van juli 2018, waarbij uw broer E.(...) en uw advocaat aanwezig waren, evenals Fem.(...) en Fer.(...) L.(...) (CGVS, p. 13) en dat er geen verdere zittingen gepland zijn in deze zaak (CGVS, p. 14). U legde echter twee oproepingsbrieven neer, voor 14 mei en 29 mei 2019, en verklaarde dat de oproeping van 29 mei 2019 over het incident van juli 2018 zou gaan (CGVS, p. 10). Uw echtgenote verklaarde dat de oproeping die u onlangs ontving voor de eerste rechtszitting was en wist niet of deze al plaatsvond (CGVS D.(...), p. 7). M.(...) verklaarde dan weer dat

er al drie rechtszittingen plaatsvonden in de zaak aangaande het incident van juli 2018, waarbij u een keer zelf aanwezig zou zijn geweest en uw broer E.(...) twee keer (CGVS M.(...), p. 15-16). Wat er ook van zij, u heeft op geen enkele manier aangetoond dat de Macedonische autoriteiten de zaak niet op correcte wijze zouden behandelen. U stelde weliswaar dat de zaak al te lang aansleepte, maar er kan bezwaarlijk worden gesteld dat het onredelijk is dat incidenten van 8 juli 2018 en 31 oktober 2018 in april of mei 2019 worden behandeld door de rechtbank (CGVS, p. 14). Blijkens het gerechtelijk document dat u neerlegde wordt V. L.(...) tot op heden vastgehouden en zijn vier andere leden van de familie L.(...) eveneens beschuldigd in de zaak aangaande het incident van 31 oktober 2018. Uw beweringen en die van uw broer dat de familie L.(...) een criminele familie zou zijn en de autoriteiten zouden hebben omgekocht heeft u nergens met concrete elementen of bewijzen onderbouwd (CGVS, p. 10, 19-21, CGVS M.(...), p. 15, 19-23). Daarenboven heeft u de (volgens u) gebrekkige of corrupte werking van de autoriteiten nergens aangeklaagd (CGVS, p. 14-15, 20). Nochtans verklaarde uw broer uitdrukkelijk dat dit wel mogelijk is en dat jullie vastberaden zijn de strijd verder te zetten (CGVS M.(...), p. 23). Betreffende de bedreigingen die u en uw familie voor en na de vrijlating van Fem. L.(...) zou hebben gekregen, diende u zelfs geen klacht in bij de politie (CGVS, p. 18-19). De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Op de stelling dat dit de klacht van uw advocaat aangaande de vrijlating van Fem.(...) zou kunnen ondersteunen, gaf u geen enkel antwoord (CGVS, p. 19).”

Verzoekers brengen in hun verzoekschrift geen dwingende argumenten of concrete elementen aan die voorgaande pertinente vaststellingen weerleggen of ontkrachten. Gelet op voorgaande tonen verzoekers dan ook niet aan dat de overheid in hun land van herkomst onwillig is om bescherming te verlenen.

Waar verzoekers voorhouden dat het er alle schijn van heeft dat Fem.L. ongenaakbaar is en banden heeft die hem toelaten zich vrijuit te bewegen en iedereen te intimideren, komen zij niet verder dan blote beweringen. Uit de bestreden beslissing en de informatie waarnaar gerefereerd wordt blijkt daarenboven dat “in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt – een probleem dat evenwel onderkend wordt en waarvoor een nieuwe hervormingsstrategie van het rechtswezen beterschap moet brengen - is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging verbeterd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken en bij de Ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Macedonië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anticorruptiebeleidsdocument en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de “State Commission for the Prevention of Corruption”. Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de “OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje”. Onder impuls van de OSCE wordt een

verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.”

Verzoekende partijen kunnen derhalve, gelet op het voorgaande en op de verklaringen die zij aflegden en de documenten die zij neerlegden, bezwaarlijk ernstig en dienstig voorhouden en ze maken geenszins *in concreto* aannemelijk dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om hen met betrekking tot hun problemen met en vrees jegens de familie L. hulp en/of bescherming te bieden.

Eenzelfde vaststelling dringt zich op wat de in hun pleitnota ingeroepen bedreigingen vanwege een zoon/de zonen van verzoekers vermoorde broer V. betreft. Immers, zo al geloof wordt gehecht aan die bedreigingen, gelet op het feit dat Facebook(Messenger)-berichten zoals die door verzoekende partijen bij hun pleitnota gevoegd objectieve bewijswaarde ontberen daar dergelijke berichten door mogelijke enscenering geen garantie bieden over de authenticiteit van wat afgebeeld en gecommuniceerd wordt – er kan immers niet uitgemaakt worden in welke mate de reacties van deze personen authentiek dan wel geënceneerd zijn, aangepast aan het te dienen doel-, blijkt uit niets en tonen verzoekende partijen niet aan dat zij hiervoor geen beroep kunnen doen op de Noord-Macedonische autoriteiten. Uit de inhoud van de berichten via (Facebook) Messenger blijkt overigens dat verzoekers neef/neven geen contact meer willen met verzoeker, dat verzoeker desondanks regelmatig contact met hem bleef zoeken, dat de neef in zijn berichten schrijft dat verzoeker mag gaan en staan waar hij wil, doch dat hij hem niet meer terug in zijn ouderlijke omgeving/ regio van herkomst Kumanovo wil zien en hij dit anders (met zijn leven) zou bekopen, en dat het laatste contact via Messenger van meer dan een jaar geleden dateert. In hun pleitnota merken verzoekende partijen trouwens tevens op heden geen contact meer met verzoekers neven te hebben, doch ze opperen op algemene wijze dat hun vrees des te groter is. Verzoekende partijen tonen hoe dan ook geenszins *in concreto* aan dat zij met betrekking tot die dreigementen van verzoekers neef/neven geen beroep kunnen doen, en in geval van eventuele problemen in de toekomst met verzoekers neven bij een terugkeer in Noord-Macedonië zouden kunnen doen, op de hulp van en/of bescherming van hun nationale autoriteiten en dat deze hen geen of geen afdoende hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen verlenen. Dit blijkt nergens uit en wordt door verzoekende partijen geenszins concreet aannemelijk gemaakt.

4. Er wordt derhalve geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partijen redenen hebben om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade lopen in geval van terugkeer naar de Republiek Noord-Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee juni tweeduizend twintig door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS